

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0

2. maj 2014

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
A-2/13	UDTALELSE 2/13 Spørgsmålet vedrører: Er udkastet til aftale om Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder forenelig med traktaterne?	Mundtlig forhandling	05.05.14 – 06.05.14
C-91/13	EssentEnergieProductie Sagen vedrører: I. Kan en opdragsgiver i en situation som den, der foreligger i hovedsagen, hvor opdragsgiveren i henhold til artikel 2, stk. 1, i WetarbeidVreemdelingen 1994 må anses for arbejdsgiver for de pågældende tyrkiske arbejdstagere, over for de nederlandske myndigheder påberåbe sig standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 eller standstill-klausulen i tillægsprotokollens artikel 41? II.a. Skal standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 eller standstillklausulen i tillægsprotokollens artikel 41 fortolkes således, at de er til hinder for indførelsen af et sådant forbud, som omhandles i artikel 2, stk. 1, i WetarbeidVreemdelingen 1994, hvorefter opdragsgivere ikke uden beskæftigelsestilladelse i Nederlandene må beskæftige arbejdstagere, der er statsborgere i et tredjeland, i dette tilfælde Tyrkiet, såfremt disse arbejdstagere er ansat hos en tysk virksomhed og via en nederlandsk virksomhed, der har lejet dem, arbejder for opdragsgiveren i Nederlandene? II.b. Har det herved nogen betydning, at det allerede før ikrafttrædelsen af såvel standstill-klausulen i tillægsprotokollens artikel 41 som standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 var blevet forbudt arbejdsgivere at beskæftige udlændinge på grundlag af en ansættelsesaftale uden beskæftigelsestilladelse, og at dette forbud ligeledes før ikrafttrædelsen af standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 blev udvidet til virksomheder, der lejer arbejdskraft, og som har fået udlændinge stillet til rådighed?	GA	08.05.14

C-333/13	<p>Dano</p> <p>Sagen vedrører: 1) Omfatter det personelle anvendelsesområde for artikel 4 i forordning nr. 883/3004 personer, der ikke ønsker at fremsætte krav om ydelser af socialsikringsretlig eller familieunderstøttende art som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 1, men derimod om en særlig ikkebidragspligtig ydelse som omhandlet i artikel 3, stk. 3, sammenholdt med artikel 70 i forordningen [org. s. 2]? 2) For det tilfælde, at spørgsmål 1 besvares bekræftende: er det som følge af artikel 4 i forordning nr. 883/2004 forbudt for medlemsstaterne helt eller delvis at udelukke dårligt stillede EU-borgere fra at opnå ikkebidragspligtige sociale ydelser, der muliggør et eksistensminimum, i henhold til forordningens artikel 70, for derved at hindre, at der fremsættes urimelige krav om sådanne ydelser, der bevilges egne statsborgere i en lignende situation? 3) For det tilfælde, at spørgsmål 1) eller 2) besvares benægtende: Er det i henhold til a) artikel 18 TEUF og/eller b) artikel 20, stk. 2, andet punktum, litra a), TEUF, sammenholdt med artikel 20, stk. 2, tredje punktum, TEUF og artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38 forbudt for medlemsstaterne helt eller delvis at udelukke dårligt stillede EU-borgere fra at opnå ikkebidragspligtige sociale ydelser, der muliggør et eksistensminimum, i henhold til artikel 70 i forordning nr. 883/2004, for derved at hindre, at der fremsættes urimelige krav om sådanne ydelser, der bevilges egne statsborgere i en lignende situation? 4) For det tilfælde, at det følger af besvarelsen af ovennævnte spørgsmål, at en delvis udelukkelse fra at opnå ydelser, der muliggør et eksistensminimum, er i overensstemmelse med EU-retten: må bevillingen af ikke-bidragspligtige ydelser, der muliggør et eksistensminimum, til EU-borgere i andre situationer end akutte nødstilfælde begrænses til at stille de midler, der er nødvendige, for at vedkommende kan vende tilbage til hjemlandet, til rådighed, eller kræver artikel 1, 20 og 51 i chartret om grundlæggende rettigheder, at der stilles videregående ydelser til rådighed, som gør det muligt at tage permanent ophold?</p>	GA	20.05.14
C-525/12	<p>Europa- Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (»vandrammedirektivet«) (1), og navnlig i henhold til dette direktivs artikel 2, nr. 38), og artikel 9, idet den har udelukket bestemte tjenesteydelser fra anvendelsen af fortolkningen af begrebet »forsyningspligtige ydelser«.</p> <p>Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	22.05.14

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-43/12	<p>Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/82/EU af 25. oktober 2011 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (1) annulleres. Det fastslås, at virkningerne af direktiv 2011/82/EU skal anses for endelige. Europa-Parlamentet og Rådet for Den</p>	Dom	06.05.14

	Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.		
C-401/12 P, C-402/12 P og C-403/12 P	Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen (Appel) Påstande: Rettens dom af 14. juni 2012 i sag T-396/09 ophæves. Kommissionen frifindes i det hele i relation til den af sagsøgerne i første instans nedlagte påstand. Sagsøgerne i første instans tilpligtes solidarisk at betale Rådets omkostninger i denne sag.	GA	08.05.14

C-35/13	<p>Assica et Krafts Foods Italia</p> <p>Sagen vedrører: a) Skal artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2081/92 fortolkes således, at den er til hinder for, at en producentsammenslutning inden for Fællesskabet har eneret til en geografisk oprindelsesbetegnelse, som benyttes i denne medlemsstat til at betegne en bestemt type spegepølse, uden først fra denne medlemsstat at have indhentet en bindende foranstaltning, hvoraf grænserne for det geografiske produktionsområde, de for produktionen gældende bestemmelser og eventuelle krav som producenterne skal opfylde for at kunne benytte sig af betegnelsen, fremgår? b) I lyset af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2081/92, hvilket regelsæt finder anvendelse på fællesskabsmarkedet og på markedet i en medlemsstat for så vidt angår en geografisk betegnelse, der ikke er blevet registreret således som foreskrevet i forordningen?</p>	Dom	08.05.14
C-137/13	<p>HerbariaKräuterparadies</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008 fortolkes således, at anvendelsen af de nævnte stoffer kun er et lovmæssigt krav, såfremt en EU-retlig eller en med EU retten forenelig national bestemmelse vedrørende den fødevarer, som de nævnte stoffer skal tilsættes, direkte foreskriver tilsætningen af de nævnte stoffer eller i det mindste angiver et minimumsindhold for de nævnte stoffer, der skal tilsættes? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008 fortolkes således, at anvendelsen af de nævnte stoffer også er et lovmæssigt krav i de tilfælde, hvor markedsføringen af en fødevarer som kosttilskud eller under anvendelse af sundhedsanprisninger, uden at mindst et af de nævnte stoffer er tilsat, ville være misvisende og vildledende for forbrugerne, da fødevareren på grund af for lav koncentration af et af de nævnte stoffer ikke kan opfylde sit anvendelsesformål som næringsmiddel henholdsvis det anvendelsesformål, der kommer til udtryk i sundhedsanprisningen af den? 3. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008 fortolkes således, at anvendelsen af de nævnte stoffer også er et lovmæssigt krav i de tilfælde, hvor en bestemt sundhedsanprisning kun må anvendes på fødevarer, som indeholder en bestemt, såkaldt betydelig mængde af mindst et af de nævnte stoffer?</p>	GA	08.05.14
C-161/13	<p>IdrodinamicaSpurgoVeloce.a.Sagen vedrører:</p> <p>A) »Skal artikel 1, 2a, 2c og 2f i direktiv 1992/13/EØF fortolkes således, at fristen for indgivelse af en klage med påstand om, at der fastslås en tilsidesættelse af de bestemmelser, der finder anvendelse i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, regnes fra den dato, hvor klageren har fået kendskab eller ved iagttagelse af behørig omhu burde have fået kendskab til tilsidesættelsen?« B) »Er artikel 1, 2a, 2c og 2f i direktiv 1992/13/EØF til hinder for nationale retsplejeregler eller en national fortolkningspraksis som de i hovedsagen omhandlede, som tillader, at en ret afviser en klage med påstand om, at der fastslås en tilsidesættelse af de bestemmelser, der finder anvendelse i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, når klageren som følge af den ordregivende myndigheds adfærd har fået kendskab til tilsidesættelsen efter den formelle meddelelse af indholdet af foranstaltningen om endelig tildeling?«</p>	Dom	08.05.14
C-483/12	<p>PelckmansTurnhout</p> <p>Sagen vedrører: Skal lighedsprincippet i artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og i artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, læst i sammenhæng med det</p>	Dom	08.05.14

	<p>nævnte charters artikel 15 og 16 og med artikel 34-36, 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolkes således, at det er til hinder for en sådan ordning, som omhandles i artikel 8, 9, 16 og 17 i lov af 10. november 2006 om åbningstider inden for handel, håndværk og tjenesteydelser, fordi den i henhold til ordningen gældende forpligtelse til en ugentlig lukkedag: (i) ikke gælder for handlende, der har deres forretning på banegårde eller offentlige transportselskabers lokaliteter eller i lufthavne eller på havneområder, der er åbne for international passagertrafik, og heller ikke for salg på benzintanke eller salgslokaler i tilknytning til motorveje, men derimod for handlende, der har deres forretningslokaler på andre lokaliteter (ii) ikke gælder for handlende, der driver salg med produkter som aviser, tobak og tobaksartikler, telefonkort og nationallotteriets produkter, med salg af bærere af audiovisuelle værker og videospil og med salg af spiseis, men derimod for handlende, der udbyder andre produkter (iii) kun gælder for små handlende, dvs. forretninger, hvis salg retter sig mod forbrugerne, men ikke for andre handlende (iv) i det mindste medfører en betragteligt større begrænsning for handlende, som driver virksomhed fra et fysisk salgssted med direkte kontakt til forbrugeren, end for handlende, der driver virksomhed via en internetbutik eller via andre metoder til distancesalg?</p>		
C-131/12	<p>Google Spain et Google mod Agencia Española de Protección de Datos</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: 1. Hvad angår den territoriale anvendelse af direktiv 95/46 og følgelig de spanske databeskyttelsesregler: 1.1. Kan der siges at foreligge en »virksomhed eller et organ« som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 95/46, når der foreligger en eller flere af følgende situationer: – såfremt den virksomhed, der leverer søgemaskinen, i en medlemsstat etablerer et kontor eller et datterselskab, der skal sørge for reklame og salg af reklameplads i søgemaskinen, og som retter sine aktiviteter mod borgerne i denne stat Eller – såfremt modervirksomheden udpeger et datterselskab, der er etableret i denne medlemsstat, som sin repræsentant og registeransvarlige for to konkrete edbregistre, der har forbindelse til oplysninger om de kunder, der har indgået aftale med den nævnte virksomhed om visning af reklamer eller – såfremt kontoret eller datterselskabet, der er etableret i en medlemsstat, videregiver de anmodninger og krav, som både de berørte personer og de kompetente databeskyttelsesmyndigheder sender til kontoret eller datterselskabet, til modervirksomheden, der er etableret uden for Den Europæiske Union, selv om dette samarbejde foregår på frivilligt grundlag? 1.2. Skal artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 95/46 fortolkes således, at der anvendes »midler [...], som befinder sig på den pågældende medlemsstats område« såfremt en søgemaskine gør brug af spiders eller robotter for at lokalisere og registrere oplysninger fra websites, der befinder sig på servere i denne medlemsstat eller såfremt der gøres brug af en medlemsstats domænenavn, og søgningerne og resultaterne organiseres afhængigt af denne medlemsstats sprog? 1.3. Kan en midlertidig lagring af de af søgemaskinerne registrerede oplysninger fra internettet anses for at være anvendelse af midler som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 95/46? Såfremt det sidste spørgsmål besvares bekræftende, kan tilknytningskriteriet da siges at være opfyldt, når virksomheden under henvisning til konkurrencemæssige årsager nægter at oplyse, hvor den lagrer disse registre? 1.4. Uafhængigt af besvarelsen af ovenstående spørgsmål og især i tilfælde af, at Den Europæiske Unions Domstol finder, at tilknytningskriterierne, der er fastsat i artikel 4 i direktiv 95/46, ikke foreligger, skal direktiv 95/46 om databeskyttelse da finde anvendelse i lyset af artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om</p>	Dom	13.05.14

	<p>grundlæggende rettigheder i den medlemsstat, hvor konflikten tyngdepunkt befinder sig, og hvor der er mulighed for en mere effektiv beskyttelse af EU-borgernes rettigheder? 2. Hvad angår søgemaskinernes aktivitet som leverandør af oplysninger set i forhold til direktiv 95/46 om databeskyttelse: 2.1. For så vidt angår den internetaktivitet, der foretages af virksomheden »Google«'s søgemaskine som leverandør af oplysninger, og som består i at lokalisere oplysninger, der er offentliggjort eller lagt på nettet af tredjemænd, registrere disse automatisk, lagre dem midlertidigt og sluttelig gøre dem tilgængelige for internetbrugerne i en vis prioriteret orden, når oplysningerne indeholder persondata om tredjemænd [...] skal da en aktivitet som den beskrevne [når oplysningerne indeholder persondata om tredjemænd] fortolkes som værende omfattet af begrebet »behandling af personoplysninger« som omhandlet i artikel 2, litra b), i direktiv 95/46? 2.2. Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende og i forhold til en aktivitet som beskrevet ovenfor: Skal artikel 2, litra d), i direktiv 95/46 fortolkes således, at den virksomhed, der forvalter søgemaskinen »Google«, er »registeransvarlig« for de persondata, der er indeholdt i de websites, den har registreret? 2.3. Såfremt det foranstående spørgsmål besvares bekræftende: Kan den nationale databeskyttelsesmyndighed (i det foreliggende tilfælde Agencia Española de Protección de Datos), der skal beskytte de rettigheder, der er omhandlet i artikel 12, litra b), og artikel 14, litra a), i direktiv 95/46, rette direkte henvendelse til virksomheden »Google«'s søgemaskine for at kræve, at denne virksomhed fjerner registrene over oplysningerne, uden først eller samtidigt at rette henvendelse til indehaveren af den website, der indeholder oplysninger, der er offentliggjort af tredjemænd? 2.4. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, bortfalder forpligtelsen for disse søgemaskiner til at overholde nævnte rettigheder, da, når de oplysninger, der omfatter personoplysninger, er offentliggjort lovligt af tredjemænd og fortsat fremgår af den oprindelige website? 3. For så vidt angår rækkevidden af retten til sletning og retten til indsigelse i forhold til den såkaldte ret til at blive glemt forelægges følgende spørgsmål: 3.1. Skal retten til sletning og blokering af oplysninger, der er reguleret i artikel 12, litra b), i direktiv 95/46, og retten til indsigelse, der er reguleret i samme direktivs artikel 14, litra a), fortolkes således, at de omfatter den berørte parts ret til at rette henvendelse til søgemaskinerne for at forhindre registrering af den pågældendes personoplysninger, der er offentliggjort på tredjemands website, under påberøelse af, at den pågældende ikke ønsker, at oplysningerne kommer til internetbrugernes kendskab, fordi den pågældende finder, at oplysningerne kan komme ham til skade eller ønsker, at de slettes, selv om der er tale om oplysninger, der er offentliggjort lovligt af tredjemænd?</p>		
<p>T-458/10, T-459/10, T-460/10, T-461/10, T-462/10, T-463/10, T-464/10,</p>	<p>McBride mod Kommissionen Annulatio af Kommissionens beslutning, der blev meddelt ved dokument K(2010) 4758 af 13. juli 2010 i form af en skrivelse til Irland, om afvisning af en anmodning om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitet vedrørende et nyt fiskerifartøj, Peadar Elaine II, og som har til formål at erstatte den beslutning vedrørende den nævnte anmodning, der er indeholdt i Kommissionens beslutning nr. 2003/245 af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m (EUT L 90, s. 48), der blev annulleret for så vidt angår sagsøgeren ved Rettens dom af 13. juni 2006, forenede sager T-218/03– T-240/03, Boyle m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1699. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens</p>	<p>Dom</p>	<p>13.05.14</p>

<p>T-465/10, T-466/10, T-467/10 og T-471/10</p>	<p>omkostninger. Annullation af Kommissionens beslutning, der blev meddelt ved dokument K(2010) 4758 af 13. juli 2010 i form af en skrivelse til Irland, om afvisning af en anmodning om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitet vedrørende et nyt fiskerifartøj, Peadar Elaine II, og som har til formål at erstatte den beslutning vedrørende den nævnte anmodning, der er indeholdt i Kommissionens beslutning nr. 2003/245 af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m (EUT L 90, s. 48), der blev annulleret for så vidt angår sagsøgeren ved Rettens dom af 13. juni 2006, forenede sager T-218/03– T-240/03, Boyle m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1699. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>		
<p>C-205/13</p>	<p>Hauck Sagen vedrører: 1. a. Er der ved registreringshindringen eller ugyldighedsgrunden i artikel 3, stk. 1, litra e), nr. i), i direktiv 89/104/EØF, som kodificeret ved direktiv 2008/95/EF - dvs. at tredimensionelle varemærker ikke udelukkende må bestå af en udformning, som følger af varens egen karakter - tale om en udformning, der er nødvendig for varens funktion, eller er dette allerede tilfældet, når varen har en eller flere væsentlige brugsegenskaber, som forbrugeren muligvis også kan finde hos konkurrenternes varer? b. Såfremt ingen af disse alternativer er korrekt, hvorledes skal forskriften da fortolkes? 2. a. Er der ved registreringshindringen eller ugyldighedsgrunden i artikel 3, stk. 1, litra e), nr. iii), i direktiv 89/104/EØF som kodificeret ved direktiv 2008/95/EF - dvs. at (tredimensionelle) varemærker ikke udelukkende må bestå af en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi - tale om begrundelsen (eller begrundelserne) for beslutningen om køb hos de forbrugerkredse, der kommer i betragtning? b. Kan der kun tales om »en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi« som omhandlet i den netop nævnte forskrift, såfremt udformningen i sammenligning med andre værdier (såsom ved børnestole sikkerhed, komfort og egnethed) må betragtes som den væsentligste hhv. dominerende værdi, eller kan dette også være tilfældet, såfremt varen ud over denne værdi også har andre værdier, der må betragtes som væsentlige? c. Er det den opfattelse, som næres af flertallet af de forbrugere, der kommer i betragtning, der er afgørende for besvarelsen af spørgsmål 2a og b, eller kan en ret også lægge til grund, at allerede opfattelsen hos en del af forbrugerne er tilstrækkelig til at betragte den pågældende værdi som »væsentlig« i den nævnte bestemmelses forstand? d. Såfremt besvarelsen af spørgsmål 2c lyder som i sidstnævnte alternativ, hvorledes skal da denne del af forbrugerne fastlægges? 3. Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 89/104/EØF som kodificeret ved direktiv 2008/95/EF fortolkes således, at registreringshindringen i henhold til litra e) også gælder, såfremt det tredimensionelle varemærke indeholder et tegn, for hvilket det i nr. i) anførte gælder, men som i øvrigt opfylder kriteriet i nr. iii)?</p>	<p>GA</p>	<p>14.05.14</p>
<p>C-244/13</p>	<p>Ogieriakhi Sagen vedrører: 1. Kan det antages, at en EU-borgers ægtefælle, der i den omhandlede periode ikke selv var statsborger i en medlemsstat, »i fem år i træk [har boet] lovligt [...] sammen med unionsborgeren [i værtsmedlemsstaten]«, som omhandlet i artikel 16, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF, i en situation, hvor parret i maj 1999 indgik ægteskab, hvor der i oktober 1999 blev meddelt opholdstilladelse, hvor parterne senest i begyndelsen af 2002 var blevet enige om at leve adskilt, og hvor begge ægtefæller i slutningen af 2002 havde indledt samliv med helt</p>	<p>GA</p>	<p>14.05.14</p>

	<p>andre partnere? 2. Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, og idet det skal erindres, at en tredjelandsstatsborger, der gør gældende at have ret til tidsubegrænset ophold i henhold til artikel 16, stk. 2, på grundlag af fem års uafbrudt ophold før april 2006, også skal godtgøre, at hans eller hendes ophold var i overensstemmelse med bl.a. kravene i artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1612/68, medfører den omstændighed, at EU-borgeren i løbet af den femårsperiode, som der henvises til, forlod den fælles bopæl, og at tredjelandsstatsborgeren derefter indledte et samliv med en anden person på en ny fælles bopæl, som den (tidligere) ægtefælle, der er EU-borger, ikke tilvejebragte eller stillede til rådighed, da, at kravene i artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 ikke er opfyldt?</p> <p>3. Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, og spørgsmål 2 besvares benægtende, er den omstændighed, at den nationale ret, der behandler et erstatningssøgsmål, som er anlagt under henvisning til, at der er sket en tilsidesættelse af EU-retten, har fundet det nødvendigt at indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende det materielle spørgsmål om sagsøgerens ret til tidsubegrænset ophold, da i sig selv et forhold, som denne ret kan tage i betragtning ved bedømmelsen af, om der klart var tale om en tilsidesættelse af EU-retten, i forbindelse med, at den vurderer, om en medlemsstat har gennemført kravene i artikel 16, stk. 2, i 2004-direktivet forkert eller på anden måde ikke har anvendt disse korrekt?</p>		
T-198/12	<p>Tyskland mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens afgørelse K(2012) 1348 endelig af 1. marts 2012 om de nationale bestemmelser, som den tyske forbundsregering har meddelt om opretholdelse af grænseværdierne for bly, barium, arsen, antimon, kviksølv samt nitrosaminer og nitroserbare stoffer i legetøj efter ikraft-trædelsen af direktiv 2009/48/EF om sikkerhedskrav til legetøj, meddelt den 2. marts 2012, annulleres, for så vidt som de meddelte nationale bestemmelser om opretholdelse af grænseværdierne for grundstofferne antimon, arsen og kviksølv, ikke kan godkendes (art. 1, stk. 1), for så vidt som de meddelte nationale bestemmelser om opretholdelse af grænseværdierne for grundstofferne bly og barium højst kan godkendes indtil den 21. juli 2013 (art 1, stk. 2 og 3). Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	14.05.14
C-103/12 + C-165/12	<p>Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2012/19/EU (1) af 16. december 2011 om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af erklæringen om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Den Bolivariiske Republik Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst, annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	15.05.14
C-318/13	<p>X</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 4, stk. 1, i direktiv 79/7/EØF (direktiv om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring) fortolkes således, at den er til hinder for en national retsforordning, hvorefter der kan tages hensyn til den forskellige forventede levetid for mænd og kvinder som aktuaræssigt kriterium ved beregningen af de lovbestemte sociale sikringsydelse, der skal udbetales i anledning af en arbejdsulykke, når anvendelsen af dette kriterium bevirker, at den éngangsydelse, der skal udbetales til en mand, er lavere end den, som en jævnaldrende kvinde i en i øvrigt tilsvarende situation ville få? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Foreligger der under denne retssag en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten som betingelse for medlemsstatens ansvar, særligt henset til, at – Domstolen i sin retspraksis ikke udtrykkeligt har taget stilling til, hvorvidt der ved</p>	GA	15.05.14

	<p>fastsættelsen af ydelser i henhold til de lovbestemte sociale sikringsordninger, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 79/7/EØF, kan tages hensyn til kønsspecifikke aktuarmæssige faktorer;</p> <p>– Domstolen i sin dom i sag C-236/09, Test-Achats, fastslog, at artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/113/EF (direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser), der tillader, at der tages hensyn til sådanne faktorer, er ugyldig, men fastsatte en overgangsperiode inden ugyldigheden indtræder, og – EU-lovgiver i direktiv 2004/113/EF og 2006/54/EF (direktiv om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv) tillader, at der under visse omstændigheder tages hensyn til sådanne faktorer ved beregning af ydelser, der er omfattet af disse direktiver, og den nationale lovgiver på dette grundlag antog, at der ligeledes kan tages hensyn til de omtvistede faktorer for så vidt angår lovbestemte sociale sikringsordninger som omhandlet i den foreliggende retssag?</p>		
C-331/13	<p>Nicula</p> <p>Sagen vedrører: Kan bestemmelserne i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 17, 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 110 TEUF samt princippet om retssikkerhed og princippet om forbud mod reformatio in pejus, som begge er fastlagt i [EU]-retten og bekræftet i Domstolens praksis 2, fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser som de i lovdekret nr. 9/2013 omhandlede?</p>	GA	15.05.14
C-359/12	<p>Timmel</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 22, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (prospektforordning nr. 809/2005) fortolkes således, at oplysninger, der i princippet obligatorisk skal medtages, og som endnu ikke var kendt på det tidspunkt, da basisprospektet godkendtes, men dog på det tidspunkt, da der blev offentliggjort et prospekttillæg, skal medtages i dette tillæg? 2. Finder undtagelsen i artikel 22, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (prospektforordning nr. 809/2005), hvorefter der kan udelades oplysninger som omhandlet i artikel 22, stk. 1, tredje punktum, også anvendelse, såfremt disse oplysninger (som obligatorisk skal medtages) var kendt før udstedelsesdatoen men dog efter offentliggørelsen af basisprospektet, som ikke indeholdt disse oplysninger? 3. Foreligger der en forskriftsmæssig offentliggørelse, såfremt der kun er offentliggjort et basisprospekt uden de obligatorisk nødvendige oplysninger i henhold til artikel 22, stk. 1, tredje punktum, i Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (prospektforordning nr. 809/2005), særligt (ved værdipapirer med en pålydende værdi på under 50 000 EUR) i henhold til forordningens bilag V, og der ikke skete nogen offentliggørelse af de endelige vilkår? 4. Opfyldes kravet i henhold til</p>	Dom	15.05.14

	<p>artikel 29, stk. 1, nr. 1), i Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (prospektforordning nr. 809/2004) om, at prospektet eller basisprospektet skal være let tilgængeligt på det websted, hvor de stilles til rådighed, a) såfremt der for at opnå adgang, downloade og printe kræves en registrering på webstedet, hvorpå der derefter kan skabes adgang, og hvorved registreringen [org. s. 3] forudsætter en accept fra en disclaimer og meddelelse af en email-adresse, eller b) såfremt der skal betales et vederlag herfor, eller c) såfremt gratis adgang til prospektdele er begrænset til 2 dokumenter pr. måned, men det imidlertid er nødvendigt at downloade mindst tre dokumenter for at modtage samtlige obligatoriske oplysninger som omhandlet i artikel 22, stk. 1, tredje punktum, i Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (prospektforordning nr. 809/2005)? 5. Skal bestemmelsen i artikel 14, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (prospektforordning nr. 2003/71/EF) fortolkes således, at basisprospektet skal stilles til rådighed på udstederens og den finansielle formidlers hjemsted?</p>		
C-104/13	<p>Olainfarm</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 10 eller en anden bestemmelse i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler fortolkes således, at fremstilleren af et referencelægemiddel har en subjektiv ret til at iværksætte appel til prøvelse af det kompetente organs afgørelse, hvorved der registreres et generisk lægemiddel fremstillet af en anden fremstiller af lægemidler med anvendelse af det af fremstilleren af referencelægemidlet registrerede lægemiddel som referencelægemiddel? Udtrykt på en anden måde, kan der af nævnte direktiv udledes en ret til domstolsbeskyttelse for fremstilleren af referencelægemidlet, med henblik på, at det undersøges, om fremstilleren af det generiske lægemiddel lovligt og med rette har henvist til det af fremstilleren af referencelægemidlet registrerede lægemiddel, på grundlag af direktivets artikel 10? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal direktivets artikel 10 og 10a da fortolkes således, at et lægemiddel, der i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 10a er registreret som et lægemiddel, der har fundet almindelig anerkendt anvendelse på det medicinske område, kan anvendes som referencelægemiddel som omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra a)?</p>	GA	20.05.14
C-202/13	<p>McCarthy e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Gør artikel 35 i direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (herefter »direktivet«) det muligt for en medlemsstat at vedtage en foranstaltning, som finder generel anvendelse, og som nægter, ophæver eller tilbagekalder rettigheder, der er tildelt ved direktivets artikel 5, stk. 2, hvorefter familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, og som er indehavere af opholdskort udstedt i medfør af direktivets artikel 10 (herefter »indehavere af opholdskort«),</p>	GA	20.05.14

	fritages for visumpligten? 2. Kan Det Forenede Kongerige på grundlag af artikel 1 i protokol nr. 20 om anvendelse af visse aspekter af artikel 26 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på Det Forenede Kongerige og på Irland kræve, at indehavere af opholdskort skal have et indrejsevisum, der skal være opnået forud for ankomsten til grænsen? 3. Hvis spørgsmål 1 eller spørgsmål 2 besvares bekræftende, er Det Forenede Kongeriges fremgangsmåde i forhold til indehavere af opholdskort i denne sag da begrundet, henset til de beviser, der er sammenfattet i den forelæggende rets dom?		
C-575/12	Air Baltic Corporation Sagen vedrører: 1) Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) fortolkes således, at et gyldigt visum, der er indsat i et gyldigt rejsedokument, er en nødvendig forudsætning, for at en tredjelandstatsborger kan indrejse? 2) Indebærer annullation af et rejsedokument, hvori der er indsat en visummærkat, at også det visum, der allerede er udstedt til den pågældende person, skal annulleres i henhold til bestemmelserne i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)? 3) Er nationale retsfor skrifter, der stiller krav om – som en nødvendig forudsætning for, at tredjelandstatsborgere kan indrejse – at der foreligger et gyldigt visum indsat i et gyldigt rejsedokument, forenelige med bestemmelserne i Schengengrænsekodeksen og Visumkodeksen?	GA	21.05.14
T-447/11	Catinis mod Kommissionen Påstande: Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt angår opretholdelsen af undersøgelsen og afslaget på aktindsigt i sagsøgerens personlige aktmappe, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	21.05.14
C-56/13	ÉrsekcsanádiMezőgazdasági Sagen vedrører: 1) Var beslutningen vedtaget af de ungarske administrative myndigheder inden for rammerne af midlertidige beskyttelsesforanstaltninger mod højpatogen aviær influenza, hvorved der oprettedes en beskyttelseszone, vedrørende hvilken det bl.a. var forbudt at transportere fjerkræ, forenelig med EU-retten herunder navnlig Rådets direktiv 92/40/EØF, Rådets direktiv 2005/94/EF og Kommissionens beslutning 2006/105/EF? Var beslutningen vedtaget af de ungarske administrative myndigheder inden for rammerne af midlertidige beskyttelsesforanstaltninger over for højpatogen influenza, hvorved bestemmelserne for beskyttelseszonen delvist blev ændret, og det inden for disse rammer blev forbudt at flytte fjerkræ gennem zonen, samt den foranstaltning, der blev vedtaget vedrørende sagsøgeren ved udtalelse fra den kompetente myndighed (beslutning, der ikke kan appelleres), hvorved der blev nægtet tilladelse til transport (med henblik på opstaldning) af kalkuner til en bedrift, der var beliggende i beskyttelseszonen ved siden af det påviste udbrud, forenelig med EU-retten, herunder navnlig Rådets direktiv 92/40/EØF, Rådets direktiv 2005/94/EF og Kommissionens beslutning 2006/115/EF? 2) Var et af formålene med Rådets direktiv 92/40/EØF og 2005/94/EF som EU-retskilder at vedtage EU-retlige forskrifter med henblik på at afhjælpe eventuelle tab, der var forvoldt borgerne som følge af de midlertidige foranstaltninger, der var vedtaget af hensyn til beskyttelsen mod højpatogen aviær influenza i Unionen? Giver retsgrundlaget for den i Rådets direktiv 92/40/EØF, i Rådets direktiv 2005/94/EF og i Kommissionens beslutning 2006/105/EF og 2006/115/EF angivne	Dom	22.05.14

	<p>EU-ret tilstrækkelig kompetence til at vedtage EU-retlige forskrifter med henblik på at afhjælpe eventuelle tab forvoldt borgerne som følge af de midlertidige beskyttelsesforanstaltninger over for højpatogen aviær influenza?</p> <p>Det bemærkes, at der i alt er stillet 8 spørgsmål til domstolen. Resten af spørgsmålene er for overskuelighedens skyld udeladt, men er at finde i den præjudicielle forelæggelseskendelse.</p>		
C-108/13	<p>Mac</p> <p>Sagen vedrører: Er artikel 34 og 36 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for en national lovgivning, der bl.a. gør udstedelse af en markedsføringstilladelse ved parallelimport for et plantebeskyttelses-middel betinget af, at det pågældende middel i eksportstaten er omfattet af en i overensstemmelse med direktiv 91/414/EØF udstedt markedsføringstilladelse, og som følgelig ikke tillader udstedelse af en markedsføringstilladelse ved parallelimport for et middel, der i eksportstaten er omfattet af en markedsføringstilladelse ved parallelimport, og som er identisk med et godkendt middel i importstaten?</p>	GA	22.05.14
C-221/13	<p>Mascellani</p> <p>Sagen vedrører: Skal § 5, stk. 2, i aftalen, der iværksættes ved ovennævnte direktiv (hvor i følgende bestemmes: »En arbejdstagers afvisning af at blive overført fra fuldtids- til deltidsarbejde eller omvendt bør ikke i sig selv repræsentere en gyldig begrundelse for afskedigelse, uden at dette berører muligheden for afskedigelse i overensstemmelse med national lovgivning, kollektive aftaler eller praksis af andre årsager, såsom dem der måtte opstå som følge af den berørte virksomheds driftskrav«), fortolkes således, at det ikke er tilladt medlemsstaterne i deres nationale lovgivninger at give arbejdsgiveren mulighed for at ændre en deltidskontrakt til en fuldtidskontrakt, når denne ændring sker imod arbejdstagerens vilje? Den forelæggende ret under Tribunale Ordinario di Trento (Italien) har desuden anmodet Domstolen om at afgøre følgende spørgsmål: Er direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 til hinder for, at en national bestemmelse (dvs. artikel 16 i den italienske lov nr. 183 af 4. november 2010) giver arbejdsgiveren mulighed for at ændre en deltidskontrakt til en fuldtidskontrakt, når denne ændring sker imod arbejdstagerens vilje?</p>	GA	22.05.14
C-356/12	<p>Glatzel</p> <p>Sagen vedrører: Er punkt 6.4. i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (EUT L 403 af 30.12.2006, s. 18) i den affattelse, der følger af Kommissionens direktiv 2009/113/EF af 25. august 2009 (EUT L 223 af 26.8. 2009, s. 31) foreneligt med artikel 20, artikel 21, stk. 1, og artikel 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i det omfang, denne bestemmelse – uden mulighed for undtagelse – af ansøgere om et kørekort i kategorierne C1 og C1E kræver en synsstyrke på mindst 0,1 på det dårligste øje, selv om disse personer ser med begge øjne og har et normalt synsfelt på begge øjne?</p>	Dom	22.05.14
C-426/12	<p>X</p> <p>Sagen vedrører: I. Er der tale om dobbelt anvendelse som omhandlet i direktivets (2003/96/EF) artikel 2, stk. 4, litra b), når kul (varer under KN-kode 2701, 2702 og 2704) anvendes som brændsel til opvarmning i en kalkovn, og den kuldioxid, der frembringes af kullet (og kalksten) i denne kalkovn, tjener til produktion af kalkovngas, som derefter anvendes til rensning af råsaft udvundet af sukeroer, til hvilket formål kalkovngas er uundværlig? II. Er der tale om dobbelt anvendelse som</p>	GA	22.05.14

<p>omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 4, litra b), når kul (varer under KN-kode 2701, 2702 og 2704) anvendes som brændsel til opvarmning, og den ved opvarmningen fremkomne kuldioxid, der er optaget i kalkovngassen, ved den førnævnte efterfølgende rensning for 66%'s vedkommende optages i kalkslammet, der herefter sælges til agrarsektoren som kalkgødning? III. Såfremt der er tale om dobbelt anvendelse som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 4, litra b), finder direktivet da ikke anvendelse i betragtning af den (bogstavelige) affattelse af dets artikel 2, stk. 4, , således at den pågældende ikke [ved fortolkningen af det nationalretlige begreb for dobbelt anvendelse i Wbm's artikel 20, litra e)] kan påberåbe sig direktivets direkte virkning? IV. Såfremt der er tale om dobbelt anvendelse som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 4, litra b), og direktivet (følgelig) ikke finder anvendelse, er EU-retten da til hinder for en efter national ret mere snæver fortolkning af begrebet dobbelt anvendelse end en fortolkning efter direktivet ved opkrævning af en afgift som den foreliggende brændstofafgift?</p>		
---	--	--